

Η ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

Ἡ προσπάθεια ἡ γενομένη πρὸς βελτίωσιν κατὰ τὰς αἰτίας, εἶνε πάντοτε ἔργον ἐπικινεῖτον καὶ ὅσον μᾶλλον τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε δυσεπίτευκτον, τόσην περισσοτέραν τιμὴν προσπορίζει εἰς τοὺς ἐπιχειροῦντας. Ἐνθυμούμαι πάντοτε μετὰ συγκινήσεως τοὺς λόγους γηρκίου καθηγητοῦ μου λέγοντος πρὸς ἕνα συμμαθητὴν κωφὸν ὡς τὸ ἄγαλμα τοῦ Κοραΐ: «Προσπάθει πάντοτε ν' ἀκούῃς τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς σου!»

Καὶ ἐγὼ ἐπεχείρησα ἄλλοτε πράγματα δυσκατόρθωτα. Μίαν φορὰν εἶπα κατ' ἐμαυτὸν: Τώρα ὅπου ὁ Λεσσεψ ἐπιχειρεῖ νὰ κόψῃ τὸν ἰσθμὸν τοῦ Παναμᾶ, διατί νὰ μὴ ἐπιχειρήσω καὶ ἐγὼ νὰ κόψω... τὸ κάπνισμα; Καὶ τὸ ἐπεχείρησα καὶ κατώρθωσα μόνον νὰ μοῦ κόψῃ τὴν πίστιν ὁ καπνοπώλης μου, διότι δὲν ἠγόραζον πλέον παρ' αὐτοῦ καπνὸν τακτικᾶ.

Εὐνοήτος λοιπὸν εἶνε ὁ ἐνθουσιασμός, ὑφ' οὗ κατελήφθη, ὅτε ἔμαθον ὅτι ἰδρύεται Σύλλογος παρ' ἀνδρῶν φίλων κατὰ πάντα εὐπολήπτων καὶ φιλοπροόδων, κύριον σκοπὸν προτιθέμενος νὰ εἰσκαγγῇ πανταχοῦ τὴν ἀποκέντρωσιν εἰς τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον. Ἡ Ἀποκέντρωσις!.. δὲν εἰξεύρω διατί ἡ λέξις αὕτη μοῦ προξενεῖ εὐχάριστον ἐντύπωσιν εἰς τὸ πνεῦμα· φαντάζομαι τὴν ἀποκέντρωσιν ὡς εἶδος τι γενικῆς ἀποσυνθέσεως τῆς κακῆς καὶ φθοροποιῆς αὐτῆς μηχανῆς, ἣτις καλεῖται ἑλληνικὸν βασίλειον. Φαντάζομαι τὸν Πρωθυπουργὸν μένοντα εἰς Κόρινθον, τὸν Λομβάρδον εἰς Στυλίδαν, τὸν κ. Βουλπιώτην εἰς Φολέγανδρον, τὸν Βασιλέα πάντοτε εἰς τὸ Μὸν Ρεπό, τὸν κ. Δηλιγιάννην συνεδριάζοντα μετὰ τῶν ὀλίγων ἡμετέρων τοῦ εἰς Κανδρέβαν, τὸν κ. Ράλλην συνκροῖζοντα τοὺς πιστοὺς εἰς Τσαγγεζι, τὸν κ. Παπαμιχαλόπουλον εἰς Κόπραϊναν καὶ ὑπολογίζω τὴν ὠφέλειαν, ἣτις ἠδύνατο νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς διασπάσεως αὐτῆς καὶ τοῦ κατμερισμοῦ τῆς βλαβερᾶς ὅλων αὐτῶν ἐπηρεείας. Καὶ τέλος ἂν λάβωμεν ὅπ' ὅσιν τὸ ἐν καὶ μόνον ἀγαθόν, ὅπερ ἀδιαφιλονεικῆτως ἠθέλην ἐπιφέρει ἡ Ἀποκέντρωσις, τὴν φυσικὴν κατάργησιν τῶν Κεντρικῶν Ταμιῶν, πάλιν δι' αὐτὸ καὶ μόνον θὰ ἦτο πολῦτιμος.

Ἀλλ' ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος;.. Ἴδου τὸ ζήτημα! Ἐντεῦθεν ἄρχονται αἱ σοβαραὶ καὶ ποικίλαι δυσχέρειαι τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ὠφελίμου σχεδίου. Ἡ Ἀποκέντρωσις δηλοῖ τὴν κατάργησιν παντὸς κέντρου. Ἐν καὶ μόνον κέντρον ὅταν ἀφελθῇ, ἐτελείωσεν. Τὸ καφενεῖον τοῦ Γικανοπούλου, ἐπὶ παραδείγματι, εἶνε κέντρον συναθροίσεως· ἄρα πρέπει νὰ κλεισθῇ ἢ τοῦλάχιστον πρέπει οἱ τακτικοὶ τοῦ πελάται νὰ διασπαρῶσιν εἰς μέρεϊ ἀπόκεντρα· ἀνάγκη δὲ πᾶσα τότε ὅπως ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον τοῦτο, ν' ἀναλάβῃ αὐτοπροσώπως ὁ κ. Φλογαίτης, — ὅστις, ὡς ἐκ τοῦ ὀνόματός του ὀφείλει νὰ εἶνε ὁ ἐπιθερμότερος ὀπαδὸς τῆς ιδέας — ἔργα χωροφύλακος καὶ νὰ ἐξαναγκάσῃ τὸν κ. Φαλέζ, φερ εἰπεῖν, νὰ συχνάζῃ εἰς τὸ καφενεῖον τῆς Δεξαμένης καὶ τὸν ἀγαπητὸν κ. Ἀχιλλέα Παράσχον εἰς τὴν Κολοκυθοῦν.

Ἄλλη περίπτωσις.

Προσκαλεῖται ἐνώπιον τοῦ Προεδρείου τοῦ Συλλόγου ὁ φίλος Ρόκκος Χοϊδᾶς.

— Κύριε Ρόκκο, ἀσπάζεσαι τὰς ιδέας τοῦ ἡμετέρου σωματοῦ περι τῆς βελτιώσεως τῶν τυχῶν τῆς Πατρίδος διὰ τοῦ συστήματος τῆς ἀποκέντρώσεως;

— Καὶ μ' ἐρωτᾶτε ἐμὲ, ὅστις ἀείποτε ἠγωνίσθη ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ, ὅστις

... Libertà vo cercando ch' è sì cara
Come sa chi per lei vita rifiuta...

— Λοιπὸν εἴμεθα σύμφωνοι... κατεργάζονται τὰ κέντρα!

— Κάτω τὰ κέντρα!

— Ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει σοῦ ἀπαγορεύεται εἰς τὸ ἐξῆς ὅταν γυμνάζησαι εἰς τὴν σκοποβολὴν νὰ βάλλῃς εἰς τὸ κέντρον.

Ὁ καλὸς ἀγαθὸς Ρόκκος μένει ἐμβρόντητος, διαμαρτύρεται, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ πράξῃ διαφορετικᾶ. Καὶ κατ' ἀνάγκην συγκατατίθεται διὰ νὰ μὴ προσκρούσῃ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Συλλόγου αὐτὸς ὁ ἀπαράμιλλος σκοπευτὴς νὰ φαίνεται ἀδέξιος, ὅσον θὰ ἐφαίνετο ἐξαίφνης καὶ ὁ κ. Ὁμηρος Κλάδος, ἂν ἀπεφάσιζε νὰ γυμνασθῇ εἰς τὴν σκοποβολὴν.

Εἰς δὲ τὰς ἐξοχὰς ἄλλο κακόν. Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου περιπολοῦντα συλλαμβάνουσι χωρικὸν ἐγκεντρίζοντα δένδρον τι.

— Τί κάμνετε αὐτοῦ;

— Κεντρῶνω τὴν μηλιὰ μου.

— Ἀθλίε!.. καὶ δὲν εἰξεύρεις, ὅτι τὰ κέντρα ἀπαγορεύονται; Ἀποκέντρωσέ τὴν ἁμέσως!

Καὶ ἐπειδὴ εἴμεθα εἰς τὰς ἐξοχὰς, καὶ εἰς τοὺς κήπους, ἃς μείνωμεν εἰς αὐτοὺς διὰ ν' ἀναφέρωμεν τὴν δυσχερεστάτην πρῶτον τῶν ἐνδεχομένων περιστάσεων, τὸ φοβερὸν ἐμπόδιον, καθ' οὗ ἔχει νὰ παλαίσῃ ὁ Σύλλογος, τὸ ἐμπόδιον, τὸ ὅποιον πιθανῶς ἔσται τὸ βατερλὼ αὐτοῦ. Ἀφοῦ θὰ λείψωσιν ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ κέντρα, πρέπει πρὸ πάντων νὰ ἐξαφανισθῶσι τὰ κέντρα τὰ ἐπιβλαβῆ. Ἐπομένως πρέπει νὰ κηρυχθῇ ἀπηνῆς καταδίωξις κατὰ τῶν μελισσῶν καὶ τῶν σφηκῶν, τῶν ὁποίων τὸ κέντρον προξενεῖ τόσην ἀλγεινὴν πληγὴν. Θὰ ἔχωσι τὸ θάρρος τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ν' ἀποσπάσωσι τὰ κέντρα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ ὀργίλα καὶ ἐπικίνδυνα ζώφια;

Ἐκεῖ ἔγκειται ὁ κίνδυνος καὶ ὅταν ἀναλογίζηται τις τὸν σκοπὸν τοῦ σωματοῦ καὶ τὰς σοβαρὰς δυσχερείας καθ' ὧν ἔχει νὰ παλαίσῃ δὲν δύναται νὰ μὴ ἀνακράξῃ, ὅτι ὁ Σύλλογος αὐτὸς τῆς ἀποκέντρώσεως πρὸς κέντρα λακτίζει!

Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐφέτος ὁ Μάιος ἦλθε μὲ δικθέσεις ὁπωσοῦν δυστρόπους. μόλις ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς φιλανθροῦς νὰ δρέψωσιν ὀλίγα ρόδα ἐκ τοῦ κήπου, καὶ εἰς τὸν κύριον Τρικούπην νὰ ὁσφρανθῇ ἐπὶ τινὰς ὥρας ἡρωματισμένην ἀτμοσφαῖραν ἔπειτα ἀπὸ τὴν δυσώδη ἐκείνην τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ ταμείων. Τὸ μόνον καλὸν εἶνε, ὅτι ἔβρεξε ραγδαίως καὶ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας καὶ ἐκαθαρίσθησαν τὰ σπικρά. Δὲν ἔβρεξεν ὅμως, ὡς ἐπίστευσαν μερικοὶ, διότι ὁ Θεὸς ἠὲσπλαγχνίσθη τὴν ἐσοδεῖαν ἢ διότι εἰσήκουσε τὰς λιτανείας· ὄχι. Τὸ πιθανώτερον εἶνε, ὅτι ὁ πρῶτος Ἀπρίλιος εἶχε καταλείπει εἰς τὸν τύπον τοῦτον τόσην λέραν, ὥστε ὁ Μάιος ὡς ἐνοικιαστὴς λαμβάνων κα-